

vægtfylde ved 100 pct. alkohol er 0,7929. Man har overvejet, om også grænsen under 3) for, om øl skal anses for en stærk drik, burde angives i rumprocent, men har ment at måtte undlade dette under hensyn til fremkomne oplysninger om, dels at bryggerierne mere sikkert og nøjagtigt vil kunne beregne vægtprocenten end rumprocenten, dels at det ville medføre betydelige tekniske vanskeligheder for bryggerierne at gå over til beregning af rumprocent.

ad § 13.

Det skønnes, at der vil være behov for et „landsbevillingsnævn“ med opgaver, der — omend i snævrere omfang — svarer til det nuværende overbevillingsnævns. Sådanne beføjelser foreslås i denne paragraf tillagt landsbevillingsnævnet, men herudover indeholdes der i § 11, stk. 2, en ny bestemmelse om, at nævnet er ankeinstans for de af kommunalbestyrelserne i henhold til § 11, stk. 1, truffne afgørelser i bevillingssager. Som noget nyt foreslås endvidere i § 18, at der gives nævnet hjemmel til, under særlige forhold og med rekurs til domstolene, at fratage bevillinger, når bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsummelse i sin virksomhed.

Medens det nuværende overbevillingsnævn i vidt omfang behandler sagerne under skriftlig cirkulation mellem medlemmerne, vil landsbevillingsnævnets karakter af ankeinstans formentlig medføre, at sagerne må behandles ved møde i det samlede nævn. Under hensyn hertil forekommer det administrativt upraktisk at arbejde med et nævn med så mange medlemmer som overbevillingsnævnets 8 (i det storkøbenhavnske område 10). Det foreslås derfor, at landsbevillingsnævnet sammensættes af 1 formand, der har den juridiske uddannelse, samt af 4 andre medlemmer, hvoraf de 2 er uafhængige, og de 2 repræsenterer kommunerne. Det forudsættes, at disse udnævnes efter indstilling af de kommunale organisationer og Københavns kommunalbestyrelse. Man har fundet, at man i et sådant administrativt organ vil kunne undvære den repræsentation for lovgivningsmagten, som overbevillingsnævnet har haft. I øvrigt har man overvejet det nødvendige i, at nævnet som foreslået af bevrterlovudvalget fik 1 medlem, der repræsenterer restauratørerne, og 1 medlem der repræsenterer forbrugerne, men man har ment, at sådan repræsentation ikke var ubetinget nødvendig, idet de kommunale repræsentanter også må varetage forbrugernes synspunkter, og restauratørstandens synspunkter må formodes at blive procederet for nævnet i de pågældende sager.

Man har fundet det rigtigst, at medlemmerne udnævnes for en begrænset periode ad gangen, således at der kan ske en fornyelse af nævnet. Man har dernæst overvejet, om der burde foreslås en aldersgrænse for nævnets medlemmer, men har afstået herfra under hensyn til, at disse udnævnes for indtil 4 år ad gangen, og at det er handelsministeriets faste praksis, at nævnsmedlemmer ikke bør fungere som sådanne efter det fyldte 75. år.

I stk. 2 angives udtømmende de tilfælde, hvor kun landsbevillingsnævnet kan give og forny en bevilling. Ligesom nu er nævnets hjemmel i de under 2) angivne tilfælde begrænset til sådanne kommunale ejendomme, der helt eller i overvejende grad er indrettet til restaurations- og hotelvirksomhed, medens det er kommunalbestyrelsen, der giver bevilling i andre kommunale ejendomme, f. eks. beboelseskomplekser. Ligeledes vil det som hidtil være vedkommende lokale bevillingsmyndighed, der giver bevilling, når virksomheden drives i private ejendomme på kommunal grund, således som det f. eks. er tilfældet i Københavns Sommer-tivoli. Tilsvarende begrænsning med hensyn til landsbevillingsnævnets hjemmel foreligger ikke og foreslås ej heller for så vidt angår virksomhed i de under 1) omhandlede ejendomme, der tilhører staten.

I de i stk. 2 under 3) nævnte tilfælde, hvor der er tale om tog, flyvemaskiner og skibe i fart, d.v.s. transportmidler, der ofte krydser flere kommuner eller befinder sig uden for kommunalt område, skønnes det af praktiske grunde nødvendigt, at bevilling fortsat gives af et sådant landsomfattende nævn.

Nævnet vil som hidtil, efter kommunalbestyrelsens anbefaling, kunne give bevilling i tilfælde, hvor bevillingen af særlige grunde skal begrænses eller betinges på anden måde end til kun at gælde en halv bevillingsperiode, respektive vinter- eller sommerhalvåret, jfr. forslaget § 11. Sådanne begrænsede og betingede bevillinger kan ikke gives af kommunalbestyrelsen, men nævnet, der er frit stillet med hensyn til, om en sådan bevilling skal gives, kan kun give denne, når kommunalbestyrelsen har anbefalet dette. Ved begrænsninger og betingelser har man særligt haft for øje, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor det vil være naturligt, at bevillingen fornys „på prøve“ og derfor for et kortere tidsrum, jfr. bemærkningerne til § 11, ligesom der vil kunne forekomme tilfælde, hvor det vil være rimeligt at begrænse bevillingen til at omfatte servering af bestemte arter af drikke, eller til at omfatte servering for bestemte kategorier af gæster.